KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. marts 1989

om anmodninger om tilbagebetaling af antidumpingtold opkrævet på importen af visse hydrauliske gravemaskiner med oprindelse i Japan (Louis Reyners BV)

(Kun den nederlandske udgave er autentisk)

(89/260/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab [1], særlig artikel 16, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

(1) Den 4. juli 1985 indførte Rådet ved forordning (EØF) nr. 1877/85 [2] en endelig antidumpingtold på importen af visse hydrauliske gravemaskiner med en totalvægt på mere end 6 tons, men højst 35 tons, med oprindelse i Japan. Toldsatsen for Kobelco-Kobesteel Ltd (i det følgende benævnt »Kobelco«) fastsattes til 31,9 %.

(2) Fra august 1985 til april 1986 indgav en uafhængig importør, det nederlandske firma Louis Reyners, Amsterdam, tre anmodninger om tilbagebetaling af den endelige antidumpingtold, som firmaet havde betalt for importen af fire hydrauliske gravemaskiner fremstillet og eksporteret af Kobelco. De pågældende beløb androg i alt [. . .] hfl. [3]. Disse anmodninger, der er stilet til de nederlandske myndigheder, blev sendt videre til Kommissionen. Ansøgeren blev i forbindelse med hver anmodning bedt om at fremskaffe alle oplysninger om den normale værdi, for at denne kunne beregnes for seksmånedersperioden forud for hver enkelt import, således som det er fastsat i afsnit I, punkt B a), i Kommissionens meddelelse vedrørende tilbagebetaling af antidumpingtold [4].

(3) Ansøgeren blev anmodet om at give yderligere oplysninger og meddelte disse gennem Kobelco. Kommissionen aflagde siden besøg hos Kobelco i Japan for at kontrollere de oplysninger om den normale værdi, som Kobelco havde meddelt Kommissionen på ansøgerens anmodning.

(4) Ansøgeren blev underrettet om de foreløbige resultater af denne undersøgelse og fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger hertil.

(5) Kommissionen underrettede medlemsstaterne og afgav udtalelse om sagen. Ingen af medlemsstaterne gjorde indsigelse.

B. ANSØGERENS ANBRINGENDE

(6) Ansøgeren gjorde især gældende, at der ikke fandtes nogen faktisk dumpingmargen på tidspunktet for den pågældende import.

C. FORMALITETEN

(7) Anmodningerne kan behandles, da de er indgivet i overensstemmelse med Fællesskabets antidumpingforskrifter, navnlig for så vidt angår frister.

D. REALITETEN

(8) Anmodningerne er delvis berettiget. Det fremgår af artikel 16, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2176/84 [5] — som i øvrigt af forordning (EØF) nr. 2423/88 — at en importør, der har betalt en antidumpingtold, og som anmoder om tilbagebetaling af denne told, skal kunne godtgøre, at den opkrævede told overstiger den dumpingmargen, der er beregnet for referenceperioden svarende til den import, for hvilken tolden er opkrævet. Beregningen af denne faktiske dumpingmargen foretages i princippet efter samme metode, som blev anvendt under den første undersøgelse [6], navnlig med hensyn til anvendelsen af vejede gennemsnit.

---

(1) EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.
(2) EFT nr. L 176 af 6. 7. 1985, s. 1.
(3) I den offentliggjorte udgave af denne beslutning er visse tal udeladt i overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2423/88 om behandling af fortrolige oplysninger.
(4) EFT nr. C 266 af 22. 10. 1986, s. 2.
(5) EFT nr. L 201 af 30. 7. 1984, s. 1.
(6) Afsnit II, punkt 2 b), i Kommissionens meddelelse vedrørende tilbagebetaling af antidumpingtold.

(9) I det foreliggende tilfælde er der for alle modeller uden undtagelse, der er overgået til fri omsætning i Fællesskabet i samme referenceperiode, fastlagt en gennemsnitlig dumpingmargen ved en sammenligning for hver enkelt transaktion af den normale værdi for hver model fastsat på grundlag af et vejet månedligt gennemsnit og eksportprisen for samme model i den tilsvarende måned (1).

Kommissionen fandt, at de oplysninger, som ansøgeren havde givet om eksportpriserne, og de oplysninger, som eksportøren havde givet om den normale værdi for de forskellige modeller, var tilstrækkelige til at foretage en korrekt beregning af den gennemsnitlige faktiske dumpingmargen. For hver enkelt referenceperiode svarende til en anmodning blev der således beregnet en dumpingmargen ved sammenligning for hver enkelt transaktion af den gennemsnitlige normale værdi for hver model og eksportprisen for hver af Kobelcos forsendelser, der var overgået til fri omsætning i Fællesskabet i den pågældende referenceperiode.

Det kunne konstateres, at alt efter de forskellige referenceperioder var den oprindelige dumpingmargen, undtagen i den første periode, gradvis blevet mindre eller ophævet, og at dette resulterede i en gennemsnitlig faktisk dumpingmargen, der var mindre end de opkrævede toldbeløb. Dette kan især forklares ved en forhøjelse af eksportprisen, der dog ikke i alle tilfælde har været tilstrækkelig til helt at udligne dumpingmargenen.

E. TILBAGEBETALING

(10) Det beløb, der skal betales tilbage til firmaet Louis Reyners BV, udgør forskellen mellem den opkrævede told og den faktiske dumpingmargen og andrager [. . .] hfl. —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De af firmaet Louis Reyners BV, Amsterdam, indgivne anmodninger om tilbagebetaling af antidumpingtold imødekommes for så vidt angår [. . .] hfl. Den øvrige del af anmodningerne afvises.

Artikel 2

Det i artikel 1 anførte beløb tilbagebetales af de nederlandske myndigheder.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Nederlandene og til firmaet Louis Reyners BV, Postbus 1033 AA, Meeuvenlaan 98—100, NL-1021 JL Amsterdam.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 1989.

På Kommissionens vegne
Frans ANDRIESSEN
Næstformand

(1) Nr. 9 i forordning (EØF) nr. 1877/85.